

РЕШЕНИЕ

№ 3666

гр. София, 08.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 10.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3443** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба от Ж. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 1040-21-249/11.03.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата ѝ срещу Разпореждане № 214-00-10815-3 от 03.01.2020 г., на ръководителя по осигуряването за безработица, с което е спряно производството по отпускане на ПОБ.

Излагат се доводи за незаконосъобразност и неправилност на оспорения административен акт и потвърждаващото го решение. Сочи, че част от предоставената информация в подадената декларация за трудова заетост е тълкувана неправилно. В тази връзка счита, че подаваните данни в регистрите на НОИ от работодателя, не могат да послужат като основание за спиране на производство по отпускане на ПОБ. С доводи за материална незаконосъобразност и необоснованост на оспореното разпореждане и потвърдителното решение, моли да бъдат отменени.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответната страна – Директорът на ТП на НОИ С. град, чрез процесуален представител юрк. А. оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление декларация вх. № 214-00-10815 от 18.11.2019 г. Г. е сезирала административния орган с молба за отпускане на ПОБ на основание чл. 54а от КСО. Видно от справка за приети, върнати и липсващи документи с вх. № 214-00-10815-1/18.11.2019 г. към него е приложила заявление за удостоверяване на осигурителни периоди от друга държава-членка на ЕС със СЕД U002 /по образец/. В него посочва, че е необходимо да бъдат удостоверени осигурителни периоди от В. по трудово правоотношение, прекратено считано от 24.10.2019 г.

С разпореждане № 214-00-10815-1/19.11.2019 г., е спряно производството по отпускане на ПОБ на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО, с мотив: “До удостоверяване на осигурителни периоди и доход от В..”.

С писма изх. №№ 1019-21-19019#2/19.11.2019 г. и 1019-21-19019#3/19.11.2019 г. ТП на НОИ – С. град изпраща искане за осигурителна история (СЕД U001) и информация за доход (СЕД U003). Удостоверяването на периоди на осигурена заетост или самостоятелна заетост, се извършва чрез преносим документ /ПД/ U1 – периоди, които се взимат предвид за предоставяне на обезщетение за безработица или със структуриран електронен документ /СЕД/ U002.

С разпореждане № 214-00-10815-2/20.12.2019 г. на основание чл. 55 от АПК е възобновено производството по отпускане на ПОБ, с мотив: “Представен от Ж. Г. преносим документ U1 с потвърден период на осигурена заетост, основание и доход, издаден от компетентната институция на В. на 15.11.2019 г.”.

При преценка правото на ПОБ на Г. в 18 месечния период преди прекратяване на осигуряването /от 25.04.2018 г. до 24.10.2019 г. вкл./ се установява, че в Регистъра на трудовите договори /РТД/ от [фирма], ЕИК[ЕИК] е подадена информация за сключени трудови договори, както следва:

- на 17.05.2018 г. с дата на прекратяване, считано от 23.08.2018 г. на длъжност “Асистент офис”.

- на 29.08.2018 г. с дата на прекратяване, считано от 01.04.2019 г. на длъжност “Технически секретар”.

С писмо № 1019-21-19019#7 на 22.01.2020 г. е изискана проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК] от КРД на ТП на НОИ - С. град.

В декларация за трудова заетост, подадена на 31.01.2020 г. и собственоръчно подписана от Ж. Г. се констатира, че:

- работила е по трудов договор, сключен на 29.08.2018 г.;
- седалището и адресът на управление на работодателя са [жк], [жилищен адрес] партер;
- работното място, където е полаган труда е “Основното предприятие”;
- трудовият договор е сключен за длъжност “Офис асистент”;
- основание за сключване на трудовия договор “на срок за изпитване”;
- размер на последно получено възнаграждение – 1200 лв. в брой;
- изискванията за заемане на длъжността са били за образователно ниво – средно и др.;
- не знае телефон за контакт с работодателя;
- не знае данни за лицето, което представлява фирмата;
- не знае данни за лицата с които е работила заедно;
- не знае продължителността на работното време в часове;
- не знае работното време от..... часа до..... часа ;
- не знае лицето, което я е запознало с естеството на работата;

- естество на извършваната работа – деловодна;
- не знае начин за придвижване от и до работното място;
- няма причини за прекратяване на трудовия договор;
- дата на прекратяване на трудовия договор е 31.03.2019 г.
- не знае други факти и обстоятелства от значение за административното производство.

По данни от информационната система на НОИ се установява, че Ж. Г. е полагала труд на длъжност "Технически секретар" по основен трудов договор в [фирма] на 8 часов работен ден, размерът на последно получено (нетно) възнаграждение е 931.18 лв., а дата на прекратяване на трудовия договор е 01.04.2019 г.

С писмо № 1019-21-19019#8 на 05.02.2020 г. до КРД на ТП на НОИ - С. град е изпратено копие на гореописаната декларация от жалбоподателката, за трудовата ѝ заетост в [фирма], ЕИК[ЕИК].

Административен съд София- град, след като съобрази събраните в хода на производството доказателства, които прецени с оглед доводите и становището на страните, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - Директор на ТП на НОИ, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма и са съобразени материалноправните и процесуалните разпоредби. Разпореждане № 214-00-10815-3 от 03.01.2020 г., /лист 49/ също е издадено от компетентен орган – Т. Г. – главен експерт по осигуряването. Разпореждането е издадено в предвидената от закона писмена форма и в утвърдената от Управителя на НОИ форма, съгласно правомощията му по чл. 37, ал.5, т.2 от КСО и същото съдържа фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Нормата на чл. 54а, ал. 1 /в сила от 01.01.2018 г./ определя, че право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168 и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл.114а, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/.

С разпоредбата на чл. 54г, ал. 4 от КСО е регламентирано, че длъжностните лица по чл. 54ж, ал. 1 от КСО спират с разпореждане производството по отпускането или изплащането на обезщетенията за безработица, когато има данни, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението.

Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредбата за отпускане и изплащане на ПОБ – НОИПОБ,

когато лицето декларира осигурителен стаж, придобит в друга държава, но не притежава необходимите документи, съответното териториално поделение на НОИ с писмо изпраща запитване до компетентната институция /КИ/ на В. за удостоверяване на този стаж по установения с международния договор ред.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Съгласно § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за която са внесени или дължими осигурителни вноски.

Анализът на цитираните разпоредби сочи, че съответното длъжностно лице издава разпореждане за възобновяване на производство за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО, с мотиви, че е представен преносим документ U1 с потвърден период на осигурена заетост, основание и доход, издаден от компетентната институция на В. на 15.11.2019 г.

Във връзка с установени данни, които водят до съмнения за нарушаване на осигурителното законодателство и злоупотреба със средства от фонд „Безработица” е поискано съдействие за извършване на проверка на дружеството от компетентен орган и на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО, е постановено обжалваното разпореждане № 214-00-10815-3 от 03.01.2020 г., с което е спряно производството по отпускане на ПОБ с мотив: “До извършване на проверка в [фирма], ЕИК[ЕИК] [населено място] от компетентен орган.”.

С оглед събраните по делото доказателства, настоящият съдебен състав намира, че в случая административните органи са действали съобразно изискванията на закона.

Събраните по делото доказателства установяват, че не може да се извърши обективна преценка по правото на ПОБ на Ж. Г., ЕГН [ЕГН], до приключване на проверката от компетентните органи

От изложеното, се налага извода, че Директорът на ТП –НОИ –С. град е постановил решението си в съответствие с материалния закон и с неговата цел, поради което оспорването е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 предложение последно от АПК, Административен съд – София град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 1040-21-249/ 11.03.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на Ж. Г. срещу Разпореждане № 214-00-10815-3 от 03.01.2020 г., на ръководителя по осигуряването за безработица.

ОСЪЖДА Ж. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ С. - град по делото в размер на 100 /сто / лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 119 от КСО

/изм. - ДВ, бр. 94/29.11.2019 г., в сила от 03.12.2019 г./.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: